

Celým jménem: Maximilián II. Maria Emanuel Kajetán

Pocházel z rodu Wittelsbachů, kteří jsou starým šlechtickým rodem s kořeny už od 10. století. Pod jejich vlivem byly části Německa, kde vládli jako vévodové a od roku 1356 jako kurfiřti, nejdříve falčtí a od roku 1623 bavorští.

Otec: Ferdinand Maria Bavorský byl bavorským kurfiřtem (1651 – 1679) a díky politice Francie za vlády Ludvíka XIV. mohl stabilizovat situaci v Bavorsku. Pomohl obnovit armádu a hospodářství po třicetileté válce a Bavorsko tak předběhlo ostatní německé země. V letech 1662-1664 vojensky vypomáhal Rakousku v jeho válce s Turky.

Matka: Jindřiška Adéla Marie Savojská měla vliv na politiku, její matka pocházela z vládnoucího rodu ve Francii, svoji nejstarší dceru provdala v roce 1680 za Ludvíka Francouzského.

Maxmilián II. Emanuel se narodil **11. července 1662** v Mnichově. Jeho otec Ferdinand umírá v roce 1679, a tak se Maxmilián ujímá vlády v pouhých sedmnácti letech. Již o pár let později v roce 1683 se zapojil jako Habsburský spojenec do války proti Osmanské říši. Zúčastnil se obléhání Bělehradu v roce 1688, kde získal svoji přezdívku Modrý kurfiřt, podle jeho oblíbené barvy uniformy.

Byl dvakrát ženatý. Poprvé se oženil 15. července 1685 s Marií Antonii Habsburskou, která doplatila na sňatkovou politiku Habsburků a na příkaz svého otce Leopolda I. se vdala. Měli tři syny, ale první dva zemřeli při nebo pád dní po porodu a třetí Josef Ferdinand umírá v roce 1699. Ferdinand se měl stát španělským králem po svém strýci Karlovi II., ale jeho smrt způsobila vypuknutí války o španělské dědictví. Podruhé se oženil 2. ledna 1695 s Terezou Kunhutou Sobieskou, se kterou měl deset potomků.

V letech 1692–1706 zastával úřad místodržícího ve Španělském Nizozemí, což bylo území ovládané Habsburky, které se rozkládalo na území dnešní Belgie, Lucemburska a severní Francie.

Přes to, že Maxmilián bojoval po boku Habsburků proti Turkům, ve válce o španělské dědictví je již nepodpořil. Na místo toho jej jeho mocenské ambice dovedly k tomu, že stanul proti nim na straně Francie.

Válka o španělské dědictví (1701–1714):

Války se odvíjí od vymření větve španělských Habsburků. Ještě za života Karla II. byly uzavřeny dohody, které měly válkám zabránit. Podle dohod měl po Karlu II. na trůn nastoupit Josef Ferdinand (syn Maxmiliána II. Emanuela), který ale v roce 1699 nečekaně zemřel. Zúčastnění se rozdělili na dvě strany:

1. francouzskou (Francie, větší část Španělska, Savojsko a Bavorsko), která usilovala o spojení Francie a Španělska
2. protifrancouzskou (Svatá říše římská, země rakouských Habsburků, Anglie a Holandsko), kteří prosazovali to, aby Španělsko dostal Karel VI., syn císaře Leopolda I.

Válka se ze začátku vyvíjela dobře pro Francii, ale postupně se situace obrátila. Francie utrpěla řadu porážek třeba v bitvě v zátocě Vigo (1702), v bitvě u Höchstädtu (1704), u Ramillies (1706) a dalších. Francouzská strana byla postupem času vytlačena z Itálie a musela se soustředit na obranu. Protifrancouzskou koalici začali rozrušovat spory a to vedlo až k uzavření Rastattského míru ze 7. března 1714 mezi Francií a Rakouskem, což byl konec války o španělské dědictví.

Maxmilián II. Emanuel se zúčastnil bitvy u Höchstädtu. Ještě před bitvou vpadly jednotky Evžena Savojského a vévody Marlborougha do Bavorska, kde se spojily. Maxmilián ustupoval a čekal na posily z Francie, protože sám se nepříteli postavit nemohl. Bitva byla svedena 13. dubna 1704 a skončila porážkou francouzsko – bavorské aliance. Velitel maršál Tullard byl zajat a Maxmilián musel ustoupit, a tak se část armády vyhnula zničení. Pro Maxmiliána měla porážka katastrofální důsledky. Bavorsko bylo okupováno nepřátelskými vojsky a muselo je zásobovat, zároveň pominulo přímé ohrožení Habsburského impéria Bavorskem. Maxmilián byl opět poražen vévodou Marlboroughem v roce 1706 v bitvě u Ramillies a to vedlo k obsazení Španělského Nizozemí Holandskem a Brity. Maxmilián musel uprchnout a císař Josef I. nad ním v dubnu 1706 vyhlásil říšskou klatbu. Bavorsko se tak dostalo pod císařskou správu jako válečná kořist. Josef I. tam stanovuje místodržitele a odebírá kurfiřtovi jeho čtyři syny, které dává na výchovu svým příbuzným do Grazu.

Maxmilián II. Emanuel získal vládu v Bavorsku až v roce 1714, kdy se smířil s Habsburky. Jeho cíl, aby bylo Bavorsko povýšeno na království, se mu nepodařilo realizovat.

Umírá v Mnichově 26. února 1726 a na jeho místo nastupuje jeho syn Karel Albrecht, vnuk Jana III. Sobieského, budoucí císař římský.

Zdroje:

https://cs.wikipedia.org/wiki/Maxmili%C3%A1n_II._Emanuel

https://cs.wikipedia.org/wiki/V%C3%A1lka_o_%C5%A1pan%C4%9Blsk%C3%A9_d%C4%9Bdictv%C3%AD

<http://www.panovnici.cz/maxmilian-ii-emanuel>

http://www.do-apps.com/60_cs/e_35993.html

https://cs.wikipedia.org/wiki/Bitva_u_H%C3%B6chst%C3%A4dtu

<https://leporelo.info/maxmilian-2-emanuel>

https://cs.wikipedia.org/wiki/Ferdinand_Maria_Bavorsk%C3%BD

<http://www.osobnostimat.estranky.cz/fotoalbum/maxmilian-ii.-emanuel-bavorsky-1662--bavorsky-vevoda/>